

[Qvist Hansen.]

ber 1951 og forelagde sagen for landbrugsministeren.

Og nu kommer det, som for mig er det opsigtsvækkende: i en skrivelse af 21. november 1951 giver landbrugsministeren formanden medhold i, at oplysninger kun skal meddeles, forsåvidt som der er tale om navngivne skatteyderes forhold, og landbrugsministeren henviser i denne forbindelse til § 8, stk. 1, i lov nr. 392 af 12. juli 1946, den såkaldte kontrollov.

I lovbestemmelsen står ganske rigtigt, at offentlige myndigheder m. v. kun skal meddele oplysninger for bestemt navngivne skattepligtiges vedkommende, men at der efter finansministerens nærmere bestemmelse kan kræves oplysninger for grupper af skattepligtige uden opgivelse af navn, hvis de begærede oplysninger kan tjene skattemyndighederne til vejledning ved udførelsen af deres hverv.

Jeg beder derfor den højtærede landbrugsminister meddele mig, om finansministeren har tiltrådt, at formanden for grundforbedringsudvalget ikke i dette tilfælde skal opgive samtlige navne. Hvis dette er tilfældet, vil jeg gerne vide, med hvilken begrundelse, og er det ikke tilfældet, vil jeg gerne vide, hvorfor landbrugsministeren har vist så ringe interesse for at få amtsligningsinspektoratets medhjælp til, at kontrollen af landbrugsministeriets tilskud til landmændene bliver, som den skal være.

Det drejer sig kun om et enkelt amt, men sagen har naturligvis betydning for kontrollen med skatteligningen over hele landet. Vi kan heller ikke her på rigsdagen være tilfredse med, at den højtærede landbrugsminister ved sin optræden i denne sag på en så udfordrende måde har tilkendegivet, at han ikke er interesseret i en nøje kontrol med tilskudsberegningen indenfor et område, som han administrerer.

Jeg spørger derfor til slut den højtærede landbrugsminister, om han har truffet eller agter at træffe særlige forholdsregler for at undgå et misbrug af denne tilskudslovgivning for fremtiden. Det gør ikke noget godt indtryk, at man på denne måde både har hindret en nøjere kontrol med landmændenes selvangivelser og samtidig har udvist stor skånsomhed, når det drejer sig om at betale tilskud af statens midler. Jeg beder derfor den højtærede landbrugsminister besvare de spørgsmål, jeg her har stillet, i ret koncentreret form.

Landbrugsministeren (Sonderup): Det ærede medlem hr. Qvist Hansen har stillet

mig det spørgsmål, med hvilken hjemmel jeg har meddelt formanden for grundforbedringsudvalget i Hjørring amt, at han ikke er pligtig at udlevere grundforbedringsprotokollen til amtsligningsinspektoratet i Hjørring til brug ved kontrollen med skatteansættelserne, og har endvidere spurgt, om finansministeren har tiltrådt denne afgørelse.

Jeg kan hertil svare, at jeg modtog en henvendelse fra formanden for grundforbedringsudvalget for Hjørring amtsrådskreds, der spurgte, om han var pligtig at udlevere sin protokol til amtsligningsinspektoratet. Jeg lod spørgsmålet undersøge, og det viste sig, at den bestemmelse, der måtte blive afgørende for besvarelse af spørgsmålet, findes, som også spørgeren har citeret det, i § 8, stk. 1, i lov nr. 392 af 12. juli 1946 om selvangivelse af indkomst og formue m. v. Det hedder heri, at

„offentlige myndigheder og bestyrelser for pengeinstitutter, selskaber, foreninger, stiftelser, legater og andre institutioner er pligtige uden betaling i begæret, men kort form for bestemte navngivne skattepligtiges vedkommende at meddele de skattelignende myndigheder alle de oplysninger, der kan tjene disse myndigheder til vejledning ved udførelse af deres hverv“.

Efter den samme paragraf skal sådanne oplysninger for grupper af personer uden opgivelse af navne i skattemyndighedernes begæring kun gives efter finansministerens nærmere bestemmelse, og da en sådan bestemmelse fra finansministeren ikke forelå, svarede jeg, som naturligt var, grundforbedringsformanden, at han efter loven ikke var pligtig at udlåne udvalgets protokol.

Sagen synes mig ganske klar, og jeg håber, at det ærede medlem vil give mig ret i, at der efter loven ikke var andet svar for mig at give end det, jeg har givet.

Hvad angår slutbemærkningerne i det ærede medlems spørgsmål, hvorvidt jeg har i sinde at yde en håndsrækning eller bistand til administrationen af skattelovgivningen og hvad i forbindelse dermed kan være at varetage, vil jeg sige, at jeg selvfølgelig må have den bestemte opfattelse, at den slags afgørelser må træffes af finansministeren og ikke af mig. Den opgave, jeg har i den forbindelse, er at tilgodese den del af administrationen, som beskæftiger sig med grundforbedringsarbejder. Det ansvar, jeg har at varetage, er, at det materiale, de protokoller, der her kan være tale om, kan stå til rådighed til hjælp for den daglige administration i størst muligt om-